

közép nagyságú *Cardium* sp tömegesen fordulnak elő padonként. Ezen emelet vastagságát 120 méterre lehet becslni.

VII. A korodi homok emelete. (Meyer Mainzi emelete.)

A mérai felső oligocän homokkövön aztán, de túl már a hegygerincen — a hol Korod helysége fekszik — laza, sárgás, agyagos homok terül el, melyben a híres korodi kővületek 1 lábnyi padot képeznek.

Még Korod helységén belől már a lajta-emeletnek megfelelő váltakozó tályag, finom trachytufa- és homokkő-rétegekből álló képlet van a felületen, melynél fiatalabb harmadkori képlet Kolozsvár vidékén nem fordul elő.

Ezek volnának tehát fővonásokban az eredmények melyeket múlt nyári kirándulásaim által a *Brachydiastematherium* fekhelyének pontosabb meghatározásában elértem. Jövő évben — reménylem — alkalmam lesz még lehetőleg sok kővületanyagot összegyűjtenem s annak áttanulmányozása után a felette érdekes *scutella*-márga emeletre nézve is valami határozott véleményre jutnom.

Előleges tudósítás egy geologiailag fontos leletről.

— Roth Lajostól. —

(Közölve a társ. f. é. nov. 24-ki szakülésén.)

A földtani felvételek alkalmával Város-Hidvégen (Sogogy m.) az ottani postamester, Baán Ferenc úrtól egy fogtöredéket kaptam ajándékkul, mely a nevezett úr közlése szerint házánál történt pince-ásás alkalmával 8'-nyi mélységben kavicsban találtatott. Én e fogat eleintén, ámbár észrevettem bizonyos különbséget, mégis *Eleph. primigenius*-fognak, tehát az ottani vidéken több ponton lész alatt kibukkanó kavicslerakodást negyedkorinak voltam hajlandó tartani.

De Böckh J. tisztelt barátom által figyelmeztetve nekem is jobban feltűnt e fog egész szerkezete, és azt a földtani intézetben most rendelkezésünkre álló valódi *E. primigenius*-fogakkal összehasonlítva, meggyőződünk e zápfog a *primigenius*-étől való lényegesebb eltéréséről.

A kérdéses fog zománca t. i. sokkal vastagabb, inkább szabály nélkül és korántsem oly ékesen ráncosodott (fesztonné), mint az *Eleph. primigenius* zápfogánál az eset, koronájának szélessége majdnem akkora mint magassága, és egészben véve sokkal otrombább s durvább alkatot mutat, mint az általában elegánsabban szerkesztett *E. primigenius* foga.

Ezen itt röviden felsorolt tulajdonságoknál fogva, melyek az *Elephas meridionalis*-ra utalnak leginkább, e szóban forgó maradványt egy állathoz tartozónak kell tekintünk, mely az *E. primigeniustól* határozottan különbözik s előbbi tulajdonságai folytán sokkal inkább az *E. meridionalis*hoz hajol. — E lelet tehát annál nagyobb fontossággal bír, minthogy az *E. meridionalis* maradványai eddig csak a *Mastodon arvernensis* faunáját tartalmazó rétegekben vagy Lartet „Pliocène“-jében — főleg Angol- Francia- és Olaszországban — találtattak, e rétegek pedig nálunk eddig ismerve nem voltak. Ha az említett zápfog tehát teljes biztonsággal mint az *Elephas meridionalis*hoz tartozónak ki lesz mutatva, akkor Lartet „Pliocène“ rétegei nálunk is be lesznek bizonyítva. Az e lelet alapos áttanulmányozására okvetlenül szükséges irodalom jelenleg rendelkezésemre nem állván, annak megtörtént kiegészítése után, egészen részletesen fogom e fölötté érdekes tárgyat a t. szakgyűléssel közölni, egyelőre csak szükségesnek tartottam, erről itt röviden említést tenni.

Irodalom.

W. K. — Mineralogische Mittheilungen gesammelt von Gustav Tschermak 1875. III. füzet.

Tartalom.

1. Krystallographische Bemerkungen zum Gyps, von H. Laspeyres.
2. Felsarten aus dem Kaukasus, von G. Tschermak.